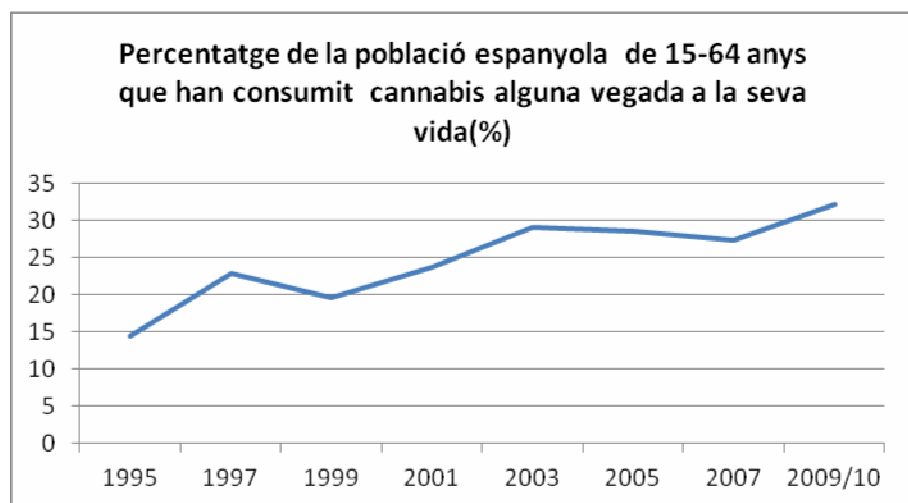

Estudi dels possibles beneficis econòmics i socials de la implantació de nous models jurídics d'accés al Cannabis per les persones consumidores en col.laboració amb les Administracions Públiques

Les persones que consumeixen drogues són gent de tots els nivells econòmics i socials, de totes les professions i de diferents edats. El present estudi se centra sobretot en la varietat vegetal Cannabis Sativa L. ja que aquesta droga és consumida pel major nombre de persones i té menor impacte a la salut que el d'altres substàncies el consum i comerç de les quals està estés en les nostres societats. A més, el nombre de consumidors de Cànnabis augmenta cada any, i de cada cop hi haurà mes persones usuàries en els percentatges considerats doncs és de major presència en la població d'entre 16 i 45 anys.

Segons les dades de 2009/10, 32,1% de persones de 15-64 anys han consumit cànnabis alguna vegada en la vida, 7,6% ho han consumit en els últims 30 dies i 2% ho consumeixen diàriament en els últims 30 dies.
Font: *Delegacion del Govern per al Pla Nacional sobre drogues

A continuació es resumeixen els avantatges que obtindria gairebé tota la població en general de la implantació de models normalitzats d'accés al Cànnabis i s'estima l'impacte econòmic d'aquesta normalització.

I. Estimació dels ingressos públics i d'estalvi en les despeses públiques que aportaria en general.

1. Estimació de la despesa en Cànnabis a Espanya i a Catalunya.

1. Estimació de la despesa en Cannabis a Espanya i a Catalunya.

	Població de 15-64 anys (2010, persones)	Consumidors habituals		Consumidors eventuales		Despesa mensual de tots els consumidors
		Nombre persones	despesa mitja mensual en la compra de Cannabis	Nombre persones	Despesa mitjana mensual en la compra de Cannabis	
Espanya, total	32 153 527	643 071	64 307 054	2 443 668	32 582 241	96 889 295
Catalunya	5 126 268	102 525	10 252 536	389 596	5 194 618	15 447 154

*Font: Instituto Nacional d'Estadística.

Comentaris:

- Considerem com a consumidors habituals als 2% de la població de 15-64 anys, esmentats abans, que han consumit cànnabis diàriament durant els últims 30 dies. La seva despesa mitjana mensual en cànnabis, segons les dades dels associacions, és de 100 euros. Les dades reals són exorbitadament superiors doncs el nombre real de consumidors que no ho reconeixen per diverses raons en els sondejos és enorme. La majoria de gent de menys de 50 anys l'accepta com una conducta normal com la d'altres substàncies com tabac o alcohol.
- Considerem com a consumidors eventuales als 7,6% de la població de 15-64 anys, esmentats abans, que han consumit cànnabis alguna vegada en els últims 30 dies. No sabem quants dies ho han consumit, com a mínim és un dia i com a màxim 29. Suposem que aquestes persones ho consumeixen al mig una vegada cada cap de setmana, és a dir, 4 dies al mes. Llavors la seva despesa mitjana mensual en cànnabis seria 13,33 euros (els 100 euros dividits per 30 dies i *mutiplicados per 4).

D'aquesta manera, els consumidors de cànnabis gasten a Espanya 96,9 milions d'euros mensuals, o 1 163 milions anuals en la compra de cànnabis. A Catalunya els nombres corresponents són 15,4 milions mensuals i 185,4 milions d'euros anuals.

- **Actualment aquests diners forma part de l'economia negra i en molts casos va destinat a les màfies criminals de nivell nacional i internacional, la qual cosa suposa el suborn de policies, polítics, armes, tortures, etc. En cas de la legalització, aquests ingressos serien destinats a salaris dels treballadors del sector i als impostos, o sigui pensions, educació, ciència, medicina, lluita contra la pobresa i altres despeses socials.**
2. Estimació d'ingresos que suposarien imposar un concepte de "IVA verd" (IVA del cannabis) a Espanya i a Catalunya, i que tot el cannabis consumit ho fós per mitjà de les associacions de consumidors.

	Despesa anual en la compra de cannabis, milers d'euros	Inclòs IVA 18%, milers de euros*
Espanya, total	1 162 672	177 357
Catalunya	185 366	28 276

*l'Iva Verd es un concepte abstracte fictici, i es calcula amb el 18% inclosos en l'import estimat de la despesa. La despesa d'un consmidor habitual es xifra arroximadament en 100 euros mensuals segons dades obtingudes de deiferents associacions legalment constituïdes. Actualment ja es tributa en concepte de quota dels socis en entitats sense ànim de lucre i amb una especial sensibilitat social, que renuncien a l'exempció d'IVA, aplicant un iva general verd solidari que podria ser aplicat a Sanitat, Educació, Justícia i I+D+I.

Els ingressos anuals derivats d'autoimposar-se les associacions una aportació a l'Estat del 18% en concepte de "IVA verd"* aplicats a les quotes dels socis de retirades de Cànnabis Sativa L. I derivats s'estimen en un mínim de 177,4 milions d'euros en total a Espanya i 28,3 milions d'euros a Catalunya.

3. Estimació del nombre de llocs de treball en el cas d'obertura de noves associacions que conreïn pel consum dels seus socis en cas de que tots els consumidors consumissen el material per mitjà d'aquestes entitats, Cànnabis que seria cultivat per persones contractades per fer-ho, amb sistemes de sostenibilitat i ús important de ma d'obra i no de sistemes mecanitzats o computeritzats (entenem que d'acord amb criteris de bones pràctiques, un cop coberta la despesa inicial i de manteniment, cada 50- 100 socis nous es pot contractar una nova persona) .

Suposem que cada 2 500 euros dels ingressos mensuals de cànnabis generen un lloc de treball. El nombre dels nous llocs de treball seria:

	Despesa mensual dels consumidors a la compra de cànnabis, milers ´euros	Nombre de nous llocs de treball
Espanya total	96 889	38 756
Catalunya	15 447	6 179

4. Estimació dels ingressos addicionals de la Seguretat Social i l'IRPF. La quota dels pagaments de IRPF i a la Seguretat Social supera un 40% dels salaris. Considerant-la com 40%, i el salari mitjà com 1200 euros, els ingressos addicionals serien els següents

	Nombre de nous llocs de treball	Salari anual milers d´euros	Pagaments del IRPF i la Seguridad Social, milers d´euros
Espanya total	38 756	558 082	223 233
Catalunya	6 179	88 976	35 590

Sumant els ingressos benvolguts de l'IVA, l'IRPF i la Seguretat Social, tindrem 400,6 milions d'euros dels ingressos addicionals de l'Estat en total a Espanya i 63,9 milions, a Catalunya.

4. La creació de llocs de treball, entre altres avantatges, disminuiria les despeses en prestacions a aturats.

Segons les darreres dades del Servei Públic d'Ocupació Estatal, la quantia mitjana diària bruta reconeguda a beneficiaris de prestacions per desocupació de nivell contributiu a l'agost 2011 va ser de 27,96 euros, la qual cosa suposa 10 205,4 euros anuals. Això significa que per cada aturat que rebí actualment les

prestacions i que ocupi després un dels nous llocs de treball, l'Estat estalviaria 10 205,4 euros anuals. D'aquesta manera, creant 38 756 llocs de treball, es podria estalviar fins a 395,5 milions d'euros a l'any en tot el país. Per a Catalunya, l'estalvi podria ser fins a 63,1 milions d'euros.

5.- Despeses de l'Estat en la persecució de drogues.

Segons les dades de l'Institut Nacional d'Estadística, el nombre de condemnats pels delictes contra la salut pública en 2010 va ser 12 818 persones (dels quals 326 van ser menors de 14-17 anys). Suposant que l'Estat gasta uns 10 000 euros anuals per cada reclus, la despesa total seria 128,2 milions d'euros. Una part gran d'aquests reclusos van ser condemnats pels delictes relacionats amb haixix i marihuana. En el cas de la legalització de cànnabis l'Estat deixaria de gastar diners en la cerca d'aquesta droga i en el manteniment dels reclusos.

6. Altres avantatges econòmics difícils d'estimar:

Si algun país o regió o municipi seguretat, i d'acord amb el que està permès per la legalitat vigent com és el cas d'Espanya o Catalunya, i desenvolupa models de seguretat jurídica, sanitària, ambiental i ciutadana, és a dir, integral, això atraurà un nombre enorme de turistes consumidors que apreciarien el respecte del seu estil de vida, el respecte que no els donen als seus països d'origen però que ells podrien tenir durant el temps de les seves vacances. Això suposaria ingressos addicionals del turisme. Holanda, país ric i amb tradició pel respecte Humans i les llibertats individuals n'és un bon exemple, encara que aquell model de Coffé Shops purament comercials i que no és un bon model jurídic ni social, s'està convertint també en lloc d'establiments públics en clubs privats com es fa a Catalunya. Es crearien llocs de treball en tots els sectors i es podrien establir lligams de relació amb les empreses ja existents a Holanda i altres països amb models similars.

7. Conclusió:

En la situació actual, l'Estat rep alguns ingressos agafant-los dels consumidors i venedors petits involuntàriament com a multes. Mentrestant, a través de models de normalització social es podria rebre, a part d'incalculables beneficis socials en diverses àrees, sustancials ingressos d'impostos o en altres conceptes, regularment i sense implicar l'ús coercitiu, punitiu, ni la força, i es podria disminuir significativament la despesa pública per conceptes diferents com la despesa policial per la persecució del consum i dels cultius per consum propi i dedicar aquests recursos a lluitar contra la corrupció, el frau, els robatoris o altres delictes greus que preocupen a la societat. La suma total d'aquests beneficis es mesura en centenars de milions d'euros. Només

sumant els ingressos de la compra de cànnabis i l'estalvi de les prestacions per desocupació, tindrem un mínim de 1.558,2 milions d'euros a Espanya i 248,4 milions d'euros a Catalunya. Vom hem dit, les dades dels organismes oficials reflexen una realitat de consum molt inferior a la real, fet explicat tant pel contexte legal com del moral, familiar, professional, etc.

I. Informe econòmic sobre el consum de cànnabis a Califòrnia.

En aquest apartat utilitzarem les dades de Califòrnia *NORML *Report (*Gieringer, *Ph.D., 2009).

Per poder comparar aquestes dades amb les estadístiques d'Espanya, tindrem en compte que:

- Tipus de canvi mitjana en 2009: 1 Euro és igual a 1,39318 dòlars;
- Populació de Califòrnia en 2009: 37 758 294 habitants (una mitjana entre el nombre de població al 01.01.2009 i 01.01.2010).
- El preu de marihuana al mercat negre a EUA és de 10 dòlars/gram (7,2 euros), és comparable amb el preu mitjà de marihuana de bona qualitat a Espanya.

*Font:

http://www.businessweek.com/debateroom/archives/2009/03/legalize_mariju.html

El nombre de consumidors habituals a Califòrnia és prop de 400 milers de persones, o un 1,1% de la població total. El nombre de consumidors eventuais (els que admeten que han consumit cànnabis alguna vegada en els últims 30 dies) és aproximadament 1 550 milers de persones, o un 4,1% de la població total. A Espanya aquest percentatge seria respectivament 1,4% i 5,2% (menys que el percentatge calculat abans perquè abans ho calculem sobre la població de 16-64 anys). D'aquesta manera, la situació amb el consum a Califòrnia és bastant semblada a la situació a Espanya i extrapolable a Catalunya.

Per a l'estimació de la despesa per consum de Cànnabis en l'informe de Califòrnia se suposa que els consumidors habituals usen 2-4 porros al dia i els consumidors eventuais, 1 porro a la setmana. En els càlculs fets per a Espanya, també considerem que els consumidors eventuais usen cànnabis 1 vegada a la setmana.

Les vendes anuals de cànnabis a Califòrnia s'estimen en 3-5 mil milions de dòlars (de 2,2 a 3,6 mil milions d'euros). Tenint en compte que la població d'Espanya supera la població de Califòrnia en 10 milions de persones, i que el percentatge de consumidors a Espanya és una mica més elevat, els nostres càlculs d'1,2 milions Euros (mil dos cents milions d'euros) semblen bastant humils, i les xifres reals poden ser molt més grans.

A més d'ingressos directes de la venda de marihuana, l'informe de Califòrnia preveu l'impacte econòmic indirecte, relacionat amb el desenvolupament d'altres indústries, estimant els ingressos addicionals en 12-18 mil milions de dòlars (8,6-12,9 mil milions d'euros). Aquests ingressos indirectes provindrien de:

Empreses o entitats que funcionen com a Dispensaris o clubs privats que generarien llocs de treball i el turisme; Cànabis industrial (ho comparen amb la indústria de cotó, que genera a Califòrnia 3,4 mil milions de dòlars); Revistes especialitzades, etc.

L'estimació d'aquests ingressos indirectes està basada en la indústria del vi, en la qual l'activitat econòmica total és 4 vegades més gran que les vendes directes. **El nombre de nous llocs** de treball a Califòrnia s'estima en 50 mil. Aquestes estimacions estan fetes tenint en compte l'impacte econòmic total, mentre que les nostres estimacions sobre Espanya i Catalunya estan basades només en l'impacte directe. Qualsevol iniciativa municipal en aquest sentit podria acabar amb els principals problemes econòmics i de financiació del municipi.

Els ingressos d'impostos de les vendes legals del Cànabis a Califòrnia s'estimen en més d'1,2 mil milions de dòlars. No compararem aquesta xifra amb les dades d'Espanya i Catalunya, ja que cada país té un sistema d'impostos diferent, però esmentem l'impost especial, que els californians estimen basant-se en l'experiència amb l'impost especial al tabac.

Com en els casos de l'alcohol i tabac, seria lògic establir un impost especial als productes de cànabis. Suposant la taxa d'aquest impost en 50 dòlars/unça (aproximadament 2,5 euros/gram), l'Estat de Califòrnia rebria 770-900 milions de dòlars a l'any (553-646 milions d'euros). Aquesta xifra hauria de ser més baixa a Espanya, doncs es tracta d'entitats sense ànim de lucre que poden sol·licitar l'exempció d'IVA, a diferència de Califòrnia o Holanda, i per tant s'estima oportú fixar les taxes o impostos en el 18% corresponent a l'IVA general que ja apliquen les associacions des de fa anys i ja ingressen les administracions en aquest concepte, sense que existeixin dades del impostos ingressats d'aquestes entitats. Encara que l'impost, tasa, canon etc fós més baixa que a Califòrnia, s'equilibra al ser més gran per a Espanya el nombre de consumidors si estimem les dades reals, i ja que als dos països el preu de marihuana és gairebé igual, però a Espanya la quota de consumidors i la població són més grans, serien comparables. També es recomanable assajar models de col·laboració amb aquestes entitats doncs necessiten de serveis les administracions públiques poden oferir i rebre la seva contraprestació econòmica.

El cost de la persecució i investigació dels delictes relacionats amb marihuana, i el manteniment dels reclusos a Califòrnia s'estima en més de 200 milions de dòlars (144 milions d'euros), sense incloure el cost de vigilància amb helicòpters.

El cost de producció de marihuana en exterior en grans camps l'estimen a Califòrnia de 0,33 dòlars/gram (0,24 euros). A Espanya donada la necessitat de fer-ho en cultius d'interior amb llum artificial o en hivernacles, així com per la necessitat de contractació de molta mà d'obra i maquinària els costos de producció es multipliquen i s'haurien de calcular amb models reals per tal de poder tenir dades riguroses específiques d'Espanya o Catalunya.

Ara bé, amb el preu mitjà de 7,2 euros/gram, no fa falta calcular el percentatge del marge de benefici perquè ja es veu que és enorme. La indústria de cànnabis podria suportar els impostos especials alts i oferir salaris dignes als treballadors del sector. EN un contexte normalitzat els preus haurien de tenir tendència a pujar doncs el producte incrementa valor afegit, es paguen impostos, llocs de treball i una sèrie de despeses que s'eviten al mercat clandestí.

*Font:

http://www.businessweek.com/debateroom/archives/2009/03/legalize_mariju.html
de les vendes de cànnabis.

I. Estadístiques del consum de cànnabis pels menors d'edat a Espanya.

MOdels normalitzats permeten poder controlar la venda als menors d'edat, i evitar l'inici en el consum de molts dels consumidors que comencen el seu consum quan encara són pràcticament nens. EL consum de Cànnabis abans dels 21 anys, edat quan s'acaba de formar el cervell és totalment desaconsellable i és necessari dur a terme polítiques eficaces per aconseguir-ho. En el cas de models normalitzats d'accés a Cànnabis, el control de menors els posaria molt més dificultats per tenir accés a la substància i permet crear projectes de reducció de riscos treballant directament amb les persones afectades que són essencialment les consumidores, els drets de les quals l'Administració té l'obligació de protegir.

Les dades de l'Enquesta estatal sobre ús de drogues en estudiants d'ensenyaments secundaris de 14-18 anys, efectuada per la Delegació del Govern per al Pla Nacional sobre Drogues, ens diuen el següent:

♣ El percentatge dels estudiants que han consumit cànnabis alguna vegada en la vida puja des d'un 20,9% l'any 1994 fins a un 35,2% en 2008 (a Catalunya 39,5%). El percentatge dels quals han provat tabac en el mateix període baixa des d'un 60,6% fins a un 44,6%. Una de les causes d'aquesta baixada és que els últims anys prenen més mesures de control de la venda del tabac als menors.

- ♣ Un 63,6% dels estudiants pensa que és fàcil o molt fàcil aconseguir cànnabis.

- ♣ L'edat mitjana d'inici en el consum de cànnabis és de 14,6 anys (2008). Un 16,4% dels estudiants que tenen només 14 anys ja han consumit cànnabis alguna vegada en la vida, i entre els estudiants de 18 anys aquest percentatge puja fins a un 55,2%.

- ♣ Un 7,2% dels estudiants de 18 anys han consumit cànnabis 20 o més dies durant els últims 30 dies. Altres 4,4% ho han consumit de 10 a 19 dies.

- * Models normalitzats permeten un major control, col.laboració i ordenació per part de l'Administració que sen dubte reduiran els riscos associats i sobretot el consum per part de persones menors d'edat, essent essencial centrar les polítiques educatives en la població de entre 12 i 16 anys., doncs aquests models poden acabar amb el mercat negre o deixar-lo com una cosa molt residual, i a l'haver d'adquirir la substància en locs control.lats i exclusius a majors d'edat. Els menors tendrien una major dificultat per tenir accñes a la substància, es reduiria doncs l'accés als menors que és el més important.

El primer economista conegut que va començar a parlar del problema de la prohibició de drogues és l'americà Milton Friedman, en principis dels 90^a. Han passat 20 anys i el consum de cànnabis ha augmentat més que en doble, la qual cosa suposa que el mercat negre, la delinqüència i tots altres problemes relacionats amb el consum il·legal s'han duplicat també. Cada any segueixen augmentant el nombre de consumidors i la tendència negativa continua. En aquestes circumstàncies la implantació i l'assaig de models de normalització i col.laboració de les Administracions amb els consumidors de Cànnabis és una necessitat molt urgent des d'un punt de vista econbòmic i social.